

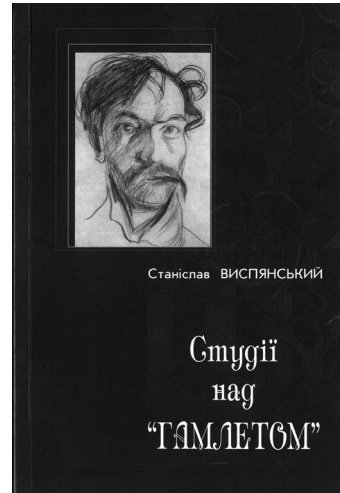
Наталія ВЛАДИМИРОВА,
доктор мистецтвознавства

ЧИТАННЯ, ЯКЕ БУДУЄ, РОЗУМ, ЯКИЙ РОЗГАДУЄ...

Виспянський Станіслав. Студії над «Гамлетом» /
Пер. з пол. мови Л. Горбенко. – Львів,
Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2010. – 152 с.

Видавничий центр Львівського національного університету імені Івана Франка послідовно продовжує вводити у національне театрознавство теоретичну спадщину представників зарубіжної культури, представлену окремими виданнями. У цьому ряду варто лише згадати путівник по театральній антропології італійського режисера-експериментатора Е. Барби «Паперове каное» (2001), працю відомого англійського вченого Дж.Л. Стайна «Сучасна драматургія в теорії та театральній практиці» (у 3-х книгах, 2003–2004), нариси з проблем європейського театру і драматургії XVI–XX ст. російського дослідника О.О. Гвоздева «3 історії театру і драми» (2008). Ці видання, як і «Студії над «Гамлетом» С. Виспянського, що з'явилися вже на початку 2010 р., поза сумнівом, не тільки збагачують національне театрознавство фактологічним матеріалом, а й скеровують його розвиток у річище розвідок і досліджень, що передбачають активніше використання новітніх методик і методологічних напрацювань.

Працю відомого польського художника, драматурга, сценографа і режисера С. Виспянського (1869–1907), по суті, можна розглядати як авторські рефлексії, багаторічні роздуми, врешті-решт – презентацію естетико-художніх поглядів митця, що значною мірою доповнюють картину тієї Великої Театральної Реформи початку ХХ ст., коли низка режисерів, виголосивши своє амбітне прагнення до руйнації ustalених традицій театру, демонструвала кардинально інше ставлення як до форми, так і до змісту театральної постановки. За влучним висловом автора передмови до видання Катажини Фазан, «Студії над «Гамлетом» – один із, на жаль, нездійснених творчих проєктів С. Виспянського – не тільки сприймаються сьогодні як «несподіване осяяння» митця, викликане його роздумами над Шекспіром, а й «розбурхують яву режисерів, сценографів, акторів» сьогодення. Підкреслимо також, що видання праці С. Виспянського, що давно вже стала хрестоматією для польської театральної культури, є частиною проєкту, схваленого у стінах Краківської вищої державної театральної школи ім. Людвіка Сольського під час проведення Міжнародної науково-практичної конференції з нагоди 100-річчя від дня смерті митця (листопад 2007 р.). Цей проєкт передбачає переклад твору польського режисера багатьма слов'янськими мовами, і українське видання стало не тільки першим в історії українського театрознавства, а й першим з цієї черги.

О.І. ГРИНІВ,
доктор філологічних наук, професор

ВІТЧИЗНЯНА КІНОШКОЛА. РЕЖИСЕРИ-ПЕДАГОГИ

Безручко О.В. Вітчизняна кіношкола. Режисери-педагоги: Навчальний посібник для студентів гуманітарних факультетів вищих навчальних закладів. – К.: КиМУ, 2010. – Т. 1 (Кавалерідзе І.П., Довженко О.П., Денисенко В.Т.). – 305 с.

Безручко О.В. Вітчизняна кіношкола. Режисери-педагоги: Навчальний посібник